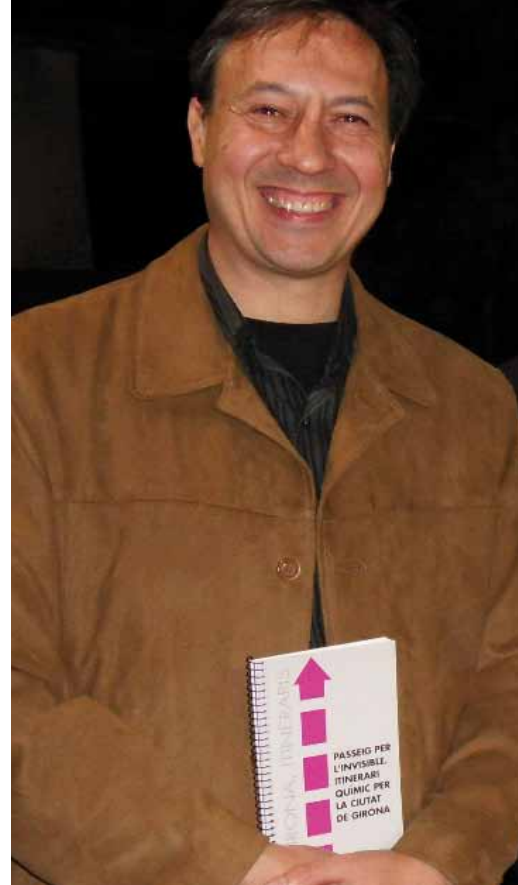

Un recorregut per la química

■ El professor Josep Duran

Passeig per l'invisible. Itinerari químic per la ciutat de Girona es correspon amb la setzena entrega de la col·lecció «Girona, Itineraris», que edita l'Ajuntament de Girona. El seu autor, Josep Duran, és professor de química de la Universitat de Girona. Al llibre ens proposa un recorregut a través d'onze punts de la ciutat en què la química és present.

Josep Duran proposa un itinerari químic per la ciutat de Girona per descobrir que la química és a tot arreu. És un recull ple de detalls comuns, que no són pocs i que són molt importants, que fan que el número 16 de «Girona, Itineraris» sigui diferent dels altres títols de la col·lecció. En aquest volum no se segueixen els paisatges d'un escriptor, únics i intransferibles, ni un accident geogràfic característic, sempre immòbil. En realitat, la química hauria arribat allà on és sense Girona, tot i que, precisament, la ciutat és impensable sense la química. És obvi que cal fer el recorregut, Girona s'ho val, però també ho és que amb el llibre a la mà es pot reproduir un petit viatge per la història de la química, gairebé sense sortir de casa. Les lliçons que conté són, doncs, per endur-se-les posades.

Duran és professor de química inorgànica a la UdG. És, a més, divulgador tenaç de la ciència a través de la Càtedra de Cultura Científica i Comunicació Digital. Practica la divulgació en directe als instituts de secundària i també al carrer, amb espectacles com Dracs i Mags, que amb la col·laboració d'altres químics com Miquel Duran o Pep Anton Vieta busquen posar la ciència a l'abast de tothom. No és dels que diu que la ciència és cosa senzilla, i menys la química, «perquè cal posar-hi colzes», però revela amb experiments i paraules uns secrets que acaben per convertir-se en esquers per pescar futurs científics. La ciència és difícil, sí. Caldrà esforçar-se, també. Però el científic té recompensa perquè poder parlar de la química com fa Duran és tot un premi.

Onze parades

L'itinerari es compon d'onze parades, uns llocs «que ens poden ajudar a mirar i a descobrir els aspectes quotidians que acostumen a passar-nos desapercebuts». L'autor pretén que la guia sigui útil tant al mestre d'escola que condueix els alumnes en una visita a Girona, com a la família que ha decidit recórrer la ciutat d'una manera diferent. En definitiva, s'adreça a qualsevol persona o grup amb ganes de caminar per un entorn, que potser ja coneix, però que amb les descobertes que

es proposen pren un valor que no tenia. És per aquest motiu que es pot arribar a dir que, més que per veure'l, l'itinerari és per viure'l. Viure des del que és macro fins al que és micro —o nano—. Des de la Torre dels Predicadors, mirador de la ciutat i inici de l'itinerari —que la compara amb el nucli d'un àtom d'hidrogen en què el seu únic electró seria una esfera de la mida d'una lletia, que orbitaria a cinc-cents quilòmetres de distància, a una velocitat propera a la de la llum— s'avança per la Muralla, s'arriba a Cromats Ensesa, es passa pel carrer Argenteria, pel pont de Sant Agustí, per la plaça de la Independència, per la de Jaume Vicens Vives, per la de Sant Feliu, per la Carbonera i s'acaba als Quatre Cantons, on s'arriba per iniciar un viatge al centre de la Terra i explicar l'origen del seu magnetisme.

El recorregut també és accessible des del web <http://itinerariquimic.cat/>.

Els centres escolars poden fer l'itinerari acompanyat d'un guia. Si voleu saber com, adreceu-vos a: La Caseta de la Devesa.

www.girona.cat/caseta